

lade det til Ministerens egen Afgørelse, hvorvidt der ønskes en Undersøgelse af Husmandsforeningernes hele Regnskabsforhold i Almindelighed eller dette Forhold alene.

Forinden jeg gaar til selve Sagen, skal jeg fremsætte nogle orienterende Oplysninger om selve Forretningsgangen indenfor Husmandsforeningerne.

Husmandsforeningernes (Samvirksomhedens) Indtægter fremkomme ad to Veje:

1. Medlemskontingentet, 15 Øre pr. Medlem + Statens Tilskud til Administration, der indbetales til Sekretæren og forvaltes af denne.
2. Statens Tilskud til landøkonomiske Foredrag og til Planteavlens Fremme, der staar i et vist Forhold til Kredsenes egne Udgifter.

Alle disse forskellige Statstilskud udbetales almindelig kvartaarlig, enten paa Køge Toldkammer eller Køge Bank mod Kvittering af mig i de Aar, jeg nu har været Formand, og afleveres saa af mig mod Kvittering enten til Sekretæren eller til Planteavlsudvalgets Formand, saaledes at jeg ikke har noget med Fordelingen eller Udbetalingen af Beløbene til de forskellige Grene af Virksomheden at gøre, først naar Aaret er omme kan det siges, at mit Ansvar indtræder, for saa vidt det kan forlanges, at jeg skal staa til Ansvar for de Udvalgs Arbejde, der ere valgte paa de aarlige Sendemandsmøder, og eftersom disse Udvalg selv vælge deres Formand og handler suverænt. Jeg skal yderligere oplyse, at jeg aldrig har deltaget i Planteavlsudvalgets Møder, eller været til Stede ved nogen af dettes Udbetalinger.

Selve den Sag, hvorom der nu er Tale, er Planteavlsudvalgets Regnskab for Finansaaret 1907—08, i hvilket der var tilstaaet den sjællandske Samvirksomhed et Tilskud paa 4,285 Kr. til Planteavlens Fremme; hvoraf Foreningens daværende Konsulent, H. Vange, og Udvalgets Formand, P. Christiansen, der sammen ledede hele Planteavlsvirksomheden, fik udbetalt Tilskuddet, første Gang (H. Vange) 1,400 Kr. den 30. Oktbr. 1907, og anden Gang (P. Christiansen) 28. Decbr. 1907 1,907 Kr. 91 Øre.

Grunden til, at jeg ikke udbetalte H. Vange Tilskuddet anden Gang, ligger deri, at jeg indsaa det urigtige i, at udbetale Pengene til den Mand, der selv skulde udføre Arbejdet og give Kvittering for dette.

Ved forskellige Omstændigheder blev P. Christiansen og jeg enige om, at H. Vange ikke røgtede sit Hverv som Konsulent, saa tilfredsstillende som ønskeligt, og der blev saa ikke foretaget nogen Udbetaling til Planteavlsudvalget før den 2. eller 3. Juli 1908, hvor det manglende Beløb saa blev udbetalt P. Christiansen. Beløbet 893 Kr. blev ham udbetalt kontant, samtidig med Revisionen, hvor H. Vange og P. Christiansen jo saa skulde aflægge Regnskab for de 1,400 + 1,907 Kr. 91 Øre, de alt havde modtaget.

Hvorledes denne Revision er foregaaet, husker jeg ikke, men for de 3,307 Kr. 91 Øre maa de Herrer da have haft Bilag, for saa vidt disse Beløb have været anvendte, og for de resterende ca. 1,000 Kr. maa der formodentlig have været disponeret, saa de kunne og burde have været anvendte umiddelbart efter Revisionen, ellers forstaaar jeg ikke, hvorledes Revisorerne have kunnet revidere og underskrive et Regnskab, hvor Summen balancerer, uden en eneste Antegnning. Revisorerne vare, nu afdøde Husmand Lorentz Christensen, Tudse Næs, og Chr. Hansen Bøgesø, et Regnskab, paa hvilket jeg ogsaa sætter mit Navn, og som, efter at være forelagt paa Sendemandsmødet, senere indsendes til Ministeriet.

Nu viste det sig imidlertid snart, at der var noget forkert ved dette Regnskab, idet Formanden, P. Christiansen, nogen Tid efter Sendemandsmødet (hvor det omtalte Regnskab var aflagt) meddelte mig, at han laa inde med nogle Penge fra Aaret 1907—08, (altsaa af det Beløb, han havde faaet udbetalt kontant ved Revisionen) uden dog at nævne Beløbets Størrelse; men samtidig oplyste han, at han havde forskellige Udgifter: Porto, Telefon, Rejser m. m., som han ikke havde faaet med paa Regnskabet, da han aflagde dette, uden at sætte mig nøjere ind i dette, raadede jeg ham til at bringe det i Orden og se at faa sine Udgifter dækkede og saa faa denne Sag ud af Verden.

Nogen Tid efter nævnte Samtale, der, saa vidt jeg husker, fandt Sted i Høsten 1908, var P. Christiansen i mit Hjem og fremkom da med den Bemærkning, at de (Planteavlsudvalget) havde saa rigeligt med Penge, at de ikke kunde blive af med disse. Denne Udtalelse faldt en Dag i Januar 1909.